

Afmeren, een kunst?

door Jan Huisman

Tijdens het vervangen van de steigerschotten van de hoofdsteiger kwamen de Doordeweekwerkers (DWWs) allerlei interessante varianten tegen op het thema "afmeren". We noemen geen (scheeps)namen, onze leden kunnen zelf wel uitzoeken welke schoen past of niet. Ik noem een aantal minder geslaagde oplossingen die wij aantroffen:

1. Het stijf tegen de hoofdsteiger aandrukken van de boot, soms met een stootwil tussen boeg en steiger, soms ook zonder. Een recept voor schade aan de boeg en overlast voor de werkers aan de steiger.
2. Het boven de steiger uitsteken van boeg, preekstoel of mast (niet toegestaan!).
3. Het ontbreken van een spring (lijn die het schip van de hoofdsteiger weghoudt).
4. Het gebruik van veel te dunne touwtjes, kwaliteit "vliegertouw".
5. Het strak dwars spannen van de landvasten, met grote krachten op de steigers en/of breuk bij flinke golfslag.
6. Het knopen van allerlei materiaal zoals stootwillen, touwen en rommel aan de hoofdsteiger en aan de drijvers, vaak met heel veel knopen. Al die rommel blijft nat en zorgt voor doorroesten van de staalconstructies.
7. Het ontbreken van stootwillen tussen de schepen. Denk niet alleen aan een ander, maar ook aan uzelf als u of uw buurman in- of uitvaart!
8. Lekke, leeggelopen en/of gezonken stootwillen, soms met een maaltijd mosselen er aan.
9. Alle punten 1 t/m 8 gecombineerd bij één schip!

Bij langdurig afmeren (winter): maak een afspraak met uw buurman en trek een lijn tussen de schepen; dit ontlast de stootwillen en de drijvers bij krachtige zijwind.

